

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2014. október 12.
Évközi 28. vasárnap

Meghívott vagyok

Az esküvői és lakodalmi előkészületek során a házasságra készülő fiatalok számára sok esetben a meghívottak listájának összeállítása a legnehezebb.

Bár minden más kérdésben teljesen önállóan szoktak dönteni arról, hogy milyen legyen az esküvőjük, a meghívandó vendégek névsorának összeállításába mindenképpen beleszólnak szüleik, nehogy családon belül sértődés legyen amiatt, hogy valakit elfelejtenek meghívni a nagy napra. Aztán a legtöbb vendégnek írásos meghívót küldenek, de a legközelebbi rokonságot személyesen illik meghívni az esküvőre. A szülőknek ez a beleszólása egyáltalán nem rossz szándékú, és ne feledkezzünk el arról, hogy a régebbi időkben a szülők rendezték az esküvői ünnepséget és az ő feladatuk volt a vendégek meghívása. A meghívottaknak pedig illik megjelenni az esküvőn.

A mai evangéliumban esküvői előkészületekről hallottunk egy példabeszédet. A történet szerint egy király hívja meg a vendégeket fia esküvőjére. A hagyományoknak megfelelően a király meghívását szolgálai közvetítették az em-

bereknek, akik azonban rendhagyó módon reagálnak. Egyesek más elfoglaltságukra hivatkozva visszautasítják a meghívást, mások pedig bántalmazták vagy megölték a király szolgáit. Az udvariatlan és ellenséges viselkedés a király haragját váltja ki, aki a méltatlannak bizonyuló emberek megbüntetésére utasítást ad. A király haragját váltja ki, aki a méltatlannak bizonyuló emberek megbüntetésére utasítást ad.

A Jézus által mondott példabeszéd valójában nem esküvői meghívásról szól, hanem arról, hogy Isten meghív minden embert. Meghív bennünket az ő országába, hogy vele éljünk földi életünk során, és majd vele éljünk az örök életben is.

Elfogadom hívásodat

Urunk, Jézus Krisztus! Te minden szentmisében csodálatos ünnepre hívsz bennünket. Meghívsz minket, hogy hallgassuk tanításodat, az örök élet felé irányító isteni szavadat.

Uram, erősítsd istenségedbe vetett hitemet! Te meghívsz, hogy éljek veled és a te szeretetedben. Meghívsz, hogy éljek a reményben, amely az örök élet felé vezető utat jelöli ki. Meghívsz a lelki újjászületésre és a bűnbánat útjára. Meghívsz az Isten országába, hogy veled éljek földi életem során, és a feltámadás után Istennel éljek az örök életben. Örömmel fogadom el hívásodat, add nekem legálább az utolsó helyet házádban!

Hit és hitetlenség

A király a fiának rendezte a menyegzőt. Ez a történet kulcsfontosságú eleme, amely megadja a helyes értelmezés irányát.

Jézusnak ez a példabeszéde a gyilkos szőlőmunkásokról szóló beszédet követi (Mt 21,33-43). Azt olvastuk az elmúlt vasárnapon és tartalmilag ahhoz kapcsolódik. Mindkettőben szerepel a fiú, az elsőben a szőlősgazda fia, akit megölnék, a másodikban a király fia, illetve szerepel a munkások és a meghívottak részéről a fiú iránti tiszteletlenség, elutasítás.

Máté evangéliumának ezen utolsó fejezeteiben, a példabeszédekben és Jézus utolsó napjainak leírásában egyaránt az „Isten Fia” kifejezés a központ. Az írástudók és a főpapok nehezményezik, hogy Jézus Isten Fiának tartja magát és a nép hisz abban, hogy ő az Isten Fia. Elfogatását követően a zsidó főtanács hallgatja ki őt. A főpap ezt a kérdést teszi fel: „Te vagy-e a Krisztus, az Isten Fia?” (Mt 26,63). Miután a kérdésre válaszolva Jézus nem tagadta, hanem nyíltan megvallotta, hogy ő az Isten Fia, a főtanács kimondja a halálos ítéletet. A kereszten függő Jézus felé elhangzik a gúnyos szó: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” (Mt 27,40). Az Úr halálát követően a római százados ezt mondja: „Ez valóban Isten Fia volt” (Mt 27,54).

A hit és a hitetlenség, az elfogadás és az elutasítás központi kérdése így hangzik: Jézus valóban az Isten Fia? A Jézus körül megjelenő szereplők is ennek megfelelően kerülnek az egyik vagy a másik oldalra. Én melyik oldalra állok?

Évközi 28.
vasárnap

Iz 25,6-10a
Fil 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14

Hétfő

Gal 4,22-24.
26-27.31-5,1
Lk 11,29-32

Kedd

Gal 5,1-6
Lk 11,37-41

Szerda

Gal 5,18-25
Lk 11,42-46

Csütörtök

Ef 1,1-10
Lk 11,47-54

Péntek

Ef 1,11-14
Lk 12,1-7

Szombat,
Szent Lukács

2Tim 4,9-17a
Lk 10,1-9

Évközi 29.
vasárnap

Iz 45,14-6
1Tessz 1,1-5b
Mt 22,15-21